

شهاب سنگی که به انگلستان برخورد کرد نوعی بسیار نادر بود

شهاب سنگی که در روز ۲۸ فوریه آسمان انگلستان و شمال اروپا را روشن کرد نوع بسیار نادری از شهاب سنگ‌ها بود.

شهاب سنگی که در روز ۲۸ فوریه آسمان انگلستان و شمال اروپا را روشن کرد نوع بسیار نادری از شهاب سنگ‌ها بود. به گزارش ایسنا و به نقل از سی ان ان، قطعاتی از این شهاب سنگ که در مسیر ورودی خانه ای در کاستولنز (Cotswolds) افتاده می تواند به حل سوالاتی در مورد تاریخچه منظومه ی شمسی و حیات روی زمین کمک کند.

دانشمندان این قطعه شهاب سنگ ۳۰۰ گرمی را در شهر کوچک گلاسترشر (Gloucestershire) پیدا کردند و می گویند که یک کندریت کربن دار است این ماده اولین و دست نخورده ترین ماده ی موجود در منظومه ی شمسی است و دارای مواد آلی و آمینواسید است موادی که حیات را تشکیل می دهند.

موزه تاریخ طبیعی لندن اعلام کرده که این قطعه سنگ در شرایط خوبی قرار دارد و بلافاصله پس از برخورد شهاب سنگ بازیابی شده و از نظر کیفیت و کمیت قابل مقایسه با نمونه سنگ هایی است که از ماموریت های فضایی به زمین آمده اند. ریچارد گرینوود (Richard Greenwood) محقق علوم سیارات در دانشگاه "اپن" (Open) که اولین دانشمندی است که این شهاب سنگ را تشخیص داد در بیانیه ای از سمت موزه گفت: وقتی آن را دیدم شوکه شدم و بلافاصله فهمیدم که این یک شهاب سنگ نادر است و اتفاقی کاملاً منحصر به فرد روی داده است.

موزه اعلام کرده که حدود ۶۵ هزار شهاب سنگ شناخته شده در زمین وجود دارد که تنها ۱۲۰۶ مورد از آن ها هنگام افتادن مشاهده شده اند و از این تعداد تنها ۵۱ مورد کندریت کربن دار هستند.

این "توپ آتشین" توسط هزاران نفر در انگلستان و شمال اروپا دیده شد و تصاویر آن توسط دوربین خانه ها و سایر دوربین ها ضبط شد. شهاب سنگ اصلی پیش از آن که به جو زمین برخورد کند با سرعتی حدود ۱۴ کیلومتر در ثانیه در حال حرکت بود و سرانجام بخشی از آن به شهر وینچکم (Winchcombe) برخورد کرد بخش های دیگر نیز از مناطق محلی جمع آوری شدند.

تصاویر ثبت شده از این شهاب سنگ توسط مردم و مجموعه دوربین های مخصوص انگلستان کمک کرد تا مکان دقیق آن در منظومه ی شمسی مشخص شود.

اشلی کینگ (Ashley King) از دپارتمان علوم زمین در موزه می گوید: تقریباً تمام شهاب سنگ هایی که به سمت ما می آیند می توانند به ما در فهمیدن نحوه ی شکل گیری زمین کمک کنند. این که جزو اولین نفراتی هستیم که این شهاب سنگ را دیده و مطالعه می کند آن هم بلافاصله پس از برخوردش به زمین، رویایی است که به واقعیت تبدیل شده است.

طبق گفته های موزه: شهاب سنگ ها از هر سنگی در زمین قدیمی تر هستند آن ها برای هزاران سال در فضا سفر می کنند تا در نهایت توسط خورشید یا گاهی زمین به دام بیفتند. آن ها هنگام ورود به جو و پیش از برخورد به زمین نوری ایجاد می کنند. این شهاب سنگ مشابه نمونه ای است که توسط ماموریت هایابوسا ۲ (Hayabusa2) ژاپن به زمین آورده شده است که طبق گفته ای آژانس فضایی ژاپن قطعه ای ۵.۴ گرمی از سیارک ریوگو (Ryugu) بود. قطعات دیگری از این شهاب سنگ ممکن است به صورت سنگ های سیاه، سنگ ریزه و یا حتی غبار یافت شود.